

Arrest

nr. 75 397 van 17 februari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke
Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 25 november 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 12 oktober 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 december 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. DELEU en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker kwam op 1 december 2006 in België aan. Hij was in het bezit van een visum type D in zijn hoedanigheid van student. Hij werd in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister, geldig van 27 april 2007 tot 31 oktober 2007, verlengd tot 31 oktober 2010 in zijn hoedanigheid van student. Verzoeker diende op 6 november 2009 een aanvraag om machtiging tot verblijf in bij toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Op 19 januari 2011 werd de gemeente verzocht verzoeker uit te nodigen teneinde ten laatste binnen de 15 dagen vanaf 18 februari 2011 documenten voor te leggen ter rechtvaardiging van zijn niet-aanmelding voor vijf examens tijdens het academiejaar 2009-2010. Op 22 februari 2011 maakte verzoeker een brief over ter rechtvaardiging van de niet registratie voor vijf examens van het studiejaar 2009-2010. In dit schrijven stelde hij dat hij een intensieve cursus Nederlands volgt wat verplicht is voor bewoners in een sociale woning, die

samenloopt met de opleiding aan de ULB. Aangezien hij dient te pendelen tussen Gent en Brussel, zou hij de examens niet hebben kunnen afleggen. Tevens werd het inburgeringscontract overgemaakt, inschrijvingsformulier Nederlands en huurovereenkomst. Op 21 maart 2011 werd de aanvraag verworpen. Tegen die beslissing stelt verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Verzoeker kreeg op 12 oktober 2011 een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis). Dit is de bestreden beslissing.

“Artikel 61 §1 3°: betrokkene heeft zich zonder geldige reden niet aangemeld voor de examens; Overwegende dat betrokkene voor het academiejaar 2009-2010 voor de derde keer ingeschreven was voor het tweede jaar Bachelor in de chemische wetenschappen aan de ULB te Brussel; dat betrokkene zich tijdens de examenperiode van het academiejaar 2009-2010 voor 5 vakken niet aangemeld heeft en 2 examens blanco heeft afgelegd hetgeen gelijk gesteld wordt met een niet-deelname aan de examens; Overwegende dat hij als redenen voor zijn niet-deelname opgeeft dat hij sedert 29/12/2009 in een sociale woning te Gent woont, dat hij bijgevolg verplicht was vanaf 26/04/2010 tot 29/08/2010 een inburgeringscontract te volgen en een intensieve cursus Nederlandse taalles te volgen; dat deze periode samenviel niet goed kon voorbereiden; dat hij niet in staat was met de daarbij gaande stress om te gaan en bijgevolg niet heeft deelgenomen aan de examens; Overwegende dat betrokkene een inburgeringscontract voorlegt "voor de inburgeraar die recht heeft op een inburgeringstraject, niet onder inburgeringsplicht valt en in het Vlaamse Gewest woont", dat dit contract overigens stipuleert dat het tijdelijk kan worden geschorst als betrokkene om persoonlijke of medische redenen de cursussen tijdelijk niet kan volgen; dat het argument van betrokkene dat hij verplicht was om een inburgeringscontract en een intensieve cursus Nederlands te volgen in een periode die samenvalt met de voorbereiding van zijn examens aan de ULB (trisjaar) bijgevolg niet weerhouden wordt als geldige reden voor niet-deelname aan de examens; Overwegende dat de dagelijkse verplaatsingen tussen Gent en Brussel evenmin aanvaard worden als geldige reden, nu blijkt dat betrokkene zich voor het academiejaar 2010-2011 ingeschreven heeft voor een andere onderwijsinstelling in Brussel;...”

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een eerste middel aan dat luidt als volgt:

“Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiverings- en zorgvuldigheidsverplichting. Artikel 2 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk gemotiveerd moeten worden. Dit impliceert dat de beslissing die ter kennis moet gebracht worden niet enkel het dictum moet omvatten, maar tevens de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen. Artikel 3 van diezelfde wet schrijft voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Daarbij moet de motivering "afdoende" zijn, met andere woorden, pertinent en duidelijk te maken met de beslissing. Ten deze dient opgemerkt dat de motivatie in de bestreden beslissing niet afdoende is. De beslissing d.d. 12 oktober 2011 leert dat verzoeker wordt verweten:

** (1) dat hij een niet verplichte inburgeringscursus aanhaalt als excuus om niet deel te nemen aan de examens;*

** (2) zich opnieuw te hebben ingeschreven voor een studie in Brussel en dit ondanks zijn argument dat de treinrit Gent-Brussel voor een extra belasting zorgde en zijn studie daaronder zou lijden.*

Verzoeker is sedert 29 december 2009 woonachtig te Gent. Het is algemeen geweten dat bij het huren van een sociale woning een aantal verplichtingen komen kijken. Verzoeker had op 1 april 2010 een intake gesprek met het Huis van het Nederlands (stuk 6) en ondertekende een inburgeringscontract op 4 mei 2010 (stuk 5). Het inburgeringscontract dat verzoeker ondertekende maakte enkel melding van de inhoud van het inburgeringstraject en de inhoud van het vormingsprogramma. Nergens staat vermeld dat het volgen van de cursussen verplaatst kan worden om persoonlijke of medische redenen. Desalniettemin blijkt dit een cruciaal argument van verweerder om haar beslissing tot bevel het grondgebied te verlaten te motiveren. Het staat dan ook als een paal boven water dat verzoeker niet op de hoogte was van deze mogelijkheid. Uit angst uit zijn woning te worden gezet, gaf hij logischerwijs voorrang aan het volgen van dit inburgeringstraject en verwaarloosde hij zijn studies. Het spreekt voor zich dat hij hierbij uit het oog verloor dat het volgen van zijn studie evenals het afleggen van de examens een cruciale voorwaarde vormde om in België te kunnen verblijven. Dat daarenboven het volgen van de Nederlandse taallessen niet verplicht zou zijn, durft verzoeker te betwisten. Toen hij een sociale woning verkreeg, werd hem immers op het hart gedrukt zo snel mogelijk met deze lessen te

starten. Het intakegesprek vond plaats op 1 april 2010 (stuk 6) en uit het inschrijvingsformulier blijkt dat de lessen plaatsvonden op regelmatige basis, daarenboven in de periode van 26 april 2010 tot 29 juni 2010, met andere woorden, midden in de blok- en examenperiode (stuk 7). Deze opleiding omvatte 240 lestijden. De intensiviteit ervan kan dus duidelijk niet onderschat worden. Bovendien werd dit attest uitgereikt op 30 juni 2010. Beide redenen zijn ernstig genoeg om in overweging te nemen bij de beoordeling van zijn niet deelname aan de examens in het tweede semester van het academiejaar 2009-2010. Tenslotte dient te worden opgemerkt dat hij deze cursus erg serieus genomen heeft, dit blijkt uit het certificaat dat hem werd overhandigd naar aanleiding van het volgen van de cursus "Nederlands tweede taal - richtgraad 1" waarin gesteld wordt dat hij deze opleiding met vrucht heeft beëindigd (stuk 8). Het staat buiten kijf dat verzoeker dit inburgeringstraject niet zomaar gebruikt als flauw excuus om het falen van zijn studies te vergoelijken en toont eens te meer aan dat verzoeker de wil heeft te slagen in het leven in België. Daarenboven argumenteert verweerder dat verzoeker zich voor het academiejaar 2010-2011 opnieuw heeft ingeschreven voor een studie in Brussel, terwijl hij het traject Gent-Brussel zou opwerpen als reden van het falen van zijn studies. Verzoeker wenst te verduidelijken dat het pendelen tussen Gent en Brussel op zich geen onoverkomelijk probleem is, maar het vormde wel een ernstige hinderpaal voor verzoeker om zijn studiejaar 2009-2010 tot een goed einde te brengen. Dat verzoeker zich inschrijft aan een Franstalige onderwijsinstelling kan hem niet verweten worden. Tot op heden is hij het Frans beter machtig dan het Nederlands. Les volgen aan een Nederlandstalige onderwijsinstelling zou dan ook de slaagkansen van verzoeker ernstig hypothekeren. Verzoeker wenst zich niet te verschuilen achter zijn preciaire toestand als vreemdeling maar acht het toch noodzakelijk op te merken dat universitaire studies aanvangen onder de omstandigheden waarin verzoeker zich bevond niet te onderschatten is. Verzoeker heeft steeds in zijn eigen levensonderhoud voorzien en heeft zijn studies zelf bekostigd. Hiervoor diende hij, naast zijn studies, te werken om zich van voldoende inkomsten te voorzien, dit op basis van een arbeidskaart C. Het is zo dat verzoeker de examenzeitijd in juni verwaarloosd heeft omwille van de lessen Nederlands, maar het volgen van deze lessen maakte dat hij evenmin kon werken en dus geld diende te verdienen in de periode juli-augustus wat het hem alweer onmogelijk maakte deel te nemen aan de examens. Verzoeker spreekt zelf van een "vicieuze cirkel", nl. werken om studies te bekostigen, geen tijd om te studeren, extra stress om studentenvisum te verliezen, extra werken om een regularisatieprocedure te kunnen starten, nog minder tijd om te werken enz. De stress waarmee verzoeker te kampen had, legde een ernstige hypotheek op zijn universitaire prestaties. Zijn preciaire verblijfssituatie baarde hem meer dan eens zorgen."

2.1.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt de motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker gevraagd werd de redenen over te maken ter rechtvaardiging van het feit dat hij zich niet geregistreerd had voor de examens van het studiejaar 2009-2010. In antwoord op dit verzoek haalde verzoeker in zijn schrijven aan dat hij een intensieve cursus Nederlands volgt wat verplicht is voor bewoners in een sociale woning en dat die samenvalt met de opleiding aan de ULB. Aangezien hij dient te pendelen tussen Gent en Brussel, kon hij de examens niet afleggen. Tevens werd het inburgeringscontract overgemaakt, inschrijvingsformulier Nederlands en huurovereenkomst.

Uit de beslissing blijkt dat ingegaan werd op alle elementen die verzoeker aanhaalde ter rechtvaardiging van de niet registratie voor vijf examens van het studiejaar 2009-2010. Verzoeker maakt met zijn betoog niet aannemelijk dat er met bepaalde elementen geen rekening werd gehouden en evenmin slaagt hij met zijn kritiek, waaruit blijkt dat hij het niet eens is met de motivering van de beslissing, er niet in de

motivering te weerleggen. Immers, het loutere feit dat verzoeker het niet eens is met de beslissing volstaat niet om een schending van de motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsplicht aan te tonen.

Uit het administratieve dossier, en meer bepaald uit het inburgeringscontract, blijkt dat het volgen van de cursussen verplaatst kan worden om persoonlijke of medische redenen. Het inburgeringscontract stelt het volgende:

“(…) Tijdelijke opschorting van het inburgeringscontract

Als u om persoonlijke of medische redenen de cursussen tijdelijk niet kunt volgen, moet u dat aan het onthaalbureau melden. Uw inburgeringscontract kan dan tijdelijk worden opgeschort. (...)”.

Verzoeker kan dus niet gevolgd worden in zijn bewering dat het inburgeringscontract niets vermeld aangaande tijdelijke opschorting wegens persoonlijke redenen.

Verder toont verzoeker niet aan dat de motiveringsplicht geschonden werd, daar in de bestreden beslissing zowel verwezen wordt naar de juridische bepalingen op basis waarvan de beslissing genomen werd als naar de feitelijke uiteenzetting. De beslissing verwijst buiten artikel 61 §1, 3° van de vreemdelingenwet, tevens naar artikel 103/3 van het KB van 8 oktober 1981, dat luidt als volgt:

“Wanneer de Minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling bedoeld in artikel 61, § 1 of § 2, van de wet of aan de leden van diens gezin het bevel geeft om het grondgebied te verlaten, bepaalt hij de termijn waarbinnen de belanghebbenden het grondgebied moeten verlaten.

In de beide gevallen geeft het gemeentebestuur van de beslissing van de Minister of van zijn gemachtigde kennis door afgifte van een document dat overeenkomt met het model van bijlage 33 bis.”

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (R.v.St., nr. 105.103, 26 maart 2002). Verzoeker kent klaarblijkelijk de motieven van de bestreden beslissing, daar hij ze aanvecht in zijn verzoekschrift. Aan de formele motiveringsplicht werd derhalve voldaan.

Het eerste middel is niet gegrond.

2.2.1. Verzoeker voert een tweede middel aan dat luidt als volgt:

“Schending van artikel 61 §1 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen Artikel 61 §1 bepaalt: (...)

Uit de beslissing van 12 oktober 2011, met name het bevel om het grondgebied te verlaten, blijkt nergens dat het advies ingewonnen werd van de autoriteiten van de Université Libre de Bruxelles waar verzoeker ingeschreven was. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat op het ogenblik van de beslissing verzoeker reeds was ingeschreven aan een andere onderwijsinstelling, zijnde het EPFC, l'Enseignement de Promotion et de Formation Continue, partner van de Université Libre de Bruxelles. Deze instelling heeft als voornaamste betrachting in te spelen op de voortdurend evoluerende arbeidsmarkt. Dergelijke arbeidsmarkt verplicht werkzoekenden zich constant aan te passen bij te scholen. Het EPFC helpt de werkzoekenden de eisen van de arbeidsmarkt te beantwoorden door middel van het bereiken van kennis en vaardigheden die de deur openen naar interessante functies en beroepen.”

2.2.2. Verzoeker betoogt dat uit de beslissing nergens blijkt dat het advies ingewonnen werd van de autoriteiten van de ULB waar hij ingeschreven was, zoals voorgeschreven door artikel 61, §1 van de vreemdelingenwet. Verder stelt hij dat op het moment van de beslissing hij reeds was ingeschreven aan een andere onderwijsinstelling.

Artikel 61 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De Minister kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten:

1° wanneer hij, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt;

2° wanneer hij een winstgevende bedrijvigheid uitoefent die de normale voortzetting van zijn studies kennelijk hindert;

3° wanneer hij zich zonder geldige reden niet aanmeldt voor de examens.

Om, rekening houdend met de resultaten, te oordelen over het overdreven karakter van de duur van de studies, moet de Minister of zijn gemachtigde het advies inwinnen van de autoriteiten van de instelling waar de student ingeschreven is en van de instelling waar hij het vorig academie- of schooljaar ingeschreven was.

Bij het opstellen van haar advies moet de instelling rekening houden met studies die in andere instellingen aangevat werden en met de resultaten die daarbij behaald werden. Deze informatie moet aan de instelling medegedeeld worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Dit advies moet verschaft worden binnen twee maanden nadat het gevraagd is. Het wordt bij een ter post aangetekende brief gericht aan de Minister of zijn gemachtigde, bij gebreke waarvan het bewijs dat de bovenvermelde termijn is nageleefd, door alle wettelijke middelen kan worden geleverd. Na afloop van de gestelde termijn kan de Minister een bevel geven om het grondgebied te verlaten, zonder het advies te moeten afwachten.

De Koning bepaalt onder welke voorwaarden het eerste lid, 1° kan worden toegepast.

§ 2. De Minister of zijn gemachtigde kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten:

1° wanneer hij na afloop van zijn studies zijn verblijf verlengt en niet meer in het bezit is van een regelmatig verblijfsdocument;

2° wanneer hij geen bewijs meer aanbrengt dat hij over voldoende middelen van bestaan beschikt;

3° wanneer hij zelf of een lid van zijn gezin bedoeld in artikel 10bis, §1, dat met hem samenleeft, financiële steun genoten heeft, verleend door een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, waarvan het totaal bedrag, berekend over een periode van twaalf maanden die voorafgaan aan de maand waarin het bevel om het grondgebied te verlaten genomen wordt, meer dan het drievoudige bedraagt van het maandelijks bedrag van het bestaansminimum, vastgesteld overeenkomstig artikel 2, § 1 van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op het bestaansminimum en voor zover die hulp niet werd terugbetaald binnen zes maanden na de uitkering van de laatste maandelijks hulp.

§ 3. Al naargelang van het geval kan de Minister of zijn gemachtigde, onder dezelfde voorwaarden een bevel geven om het grondgebied te verlaten aan de leden van het gezin van de student wier machtiging tot verblijf beperkt is tot de duur van diens studies.

In al de gevallen vermeldt het bevel om het grondgebied te verlaten welke paragraaf werd toegepast."

Uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt dat een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven kan worden indien vastgesteld wordt dat de vreemdeling zich zonder geldige reden niet heeft aangemeld voor de examens. Verzoeker heeft een verkeerde lezing gedaan van bovenvermeld artikel in zoverre hij van oordeel is dat in zijn geval een advies ingewonnen diende te worden bij de autoriteiten van de instelling waar de student ingeschreven is. Het is zo dat de beslissing genomen werd op basis van artikel 61, §1, 3° van de vreemdelingenwet, en niet op basis van artikel 61, §1, 1° van de vreemdelingenwet. Dit wordt bovendien expliciet in de beslissing vermeld. Enkel indien het bevel zou genomen worden omdat verzoeker zijn studies op overdreven wijze verlengd had, schrijft hetzelfde artikel in het 2e lid voor, dat een advies dient ingewonnen te worden van de autoriteiten van de instelling teneinde te oordelen over het overdreven karakter van de duur van de studies. Verder toont verzoeker niet aan dat zijn inschrijving in een andere onderwijsinstelling, zijnde het EPFC, een afbreuk doet aan de geldig genomen beslissing. Een schending van artikel 61 §1 van de vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Het tweede middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien februari tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC